

ת"פ 43717/07/16 - מדינת ישראל נגד אמין חטיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 43717-07-16 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר) 8 בדצמבר 2016

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות פלילי - חיפה

נגד

נאשמים אמין חטיב ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק - סניגוריה ציבורית

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בני פסקל

ב"כ הנאשם - עו"ד פארס בריק - סניגוריה ציבורית

הנאשם הובא ע"י הליווי

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. על פי האמור בכתב האישום ביום 19.7.16 בסביבות השעה 19:40 הלכה המתלוננת ילדת 1946, בסמטה בחיפה, כשהיא מחזיקה בידה מכשיר טלפון נייד. הנאשם הבחין בה והחליט לשדוד את המכשיר. בשלב מסוים התקרב אליה מאחור, אחז בחוזקה במכשיר ומשך אותו מידה ונמלט בריצה מן המקום. זמן קצר לאחר מכן הוא מכר את המכשיר תמורת 300 ₪. המדינה הזכירה שהנאשם נמצא במעצר מיום 20.7.16 וציינה שהוסכם לגבי עונשי מאסר על תנאי העומדים ותלויים נגדו כי עונש המאסר על תנאי בן 12 חודשים מת"פ 51010-02-14 יופעל במצטבר לכל עונש, ועונש המאסר על תנאי בן 7 חודשים מת"פ 15817-05-12 יופעל בחופף. הוזכר שלחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות, שגזרי הדין ניתנו בשנת 2014 שם הורשע בשוד ועבירות מסוג גניבה אחרות ושהוא נדון ל- 28 חודשי מאסר בפועל ביום 9.9.14 ובתיק השני נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

2. באשר לשיקולים בגזירת העונש נטען שנפגע הערך החברתי המוגן של שלום גופו של האדם וההגנה על קניינו הפרטי. נטען שהנאשם תכנן את ביצוע העבירה כמתואר בכתב האישום. חלקו היחסי היה מוחלט והיה צפוי נזק כיוון שהקרבת הינה כבת 70 והיותה טרף קל. נטען שהסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה כגון מצוקה כלכלית אינן מהוות נסיבות מקלות וכי הנאשם היה צריך להבין את הפסול במעשיו.

3. באשר למדיניות העונש הנהוגה, נטען כי הפסיקה מצדדת בהטלת מאסר בפועל בגין עבירות השוד: ע"פ 9416/02 מדינת ישראל נ' יפרח (14.1.2003); בע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל (27.5.2014) הורשעו שני מערערים בשוד עוברת אורח ובעבירות נוספות (כאשר גם היכו אותה בידה. הם הורשעו בשוד ובעבירות נוספות ועל אחד המערערים הוטל עונש של 38 חודשי מאסר בפועל ועל השני הוטל עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ערעורם לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 1286/13 איברהים אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל (20.1.2014) הורשע המערער בניסיון שודבנסיבות מחמירות ונדון ל- 3 שנות מאסר. הערעור בבית המשפט העליון נדחה. באותו מקרה הנאשם ניסה לקחת תיק מאשה וכאשר לא הצליח איים עליה באמצעות מברג.

בע"פ 6453/14 קלימנקו נ' מדינת ישראל (28.1.2015) הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בנסיין שוד ותקיפה הגורמת חבלה ממשית ונדון ל- 30 חודשי מאסר. ערעורו נדחה. באותו מקרה המערער רץ לעבר המתלוננת ודחף אותה בניסיון לשדוד את הטלפון הנייד שלה. כאשר המתלוננת נאבקה בו הוא הפיל אותה ארצה ותלש בכוח שרשרת זהב מצווארה.

בת"פ 26657-03-12 מדינת ישראל נ' יוסף בשיר הורשע נאשם על פי הודאתו לאחר שמיעת ראיות התביעה בעבירות של שוד ושיבוש מהלכי משפט כאשר הוא שדד פלאפון ברחוב מאישה ובמהלך האירוע דחף אותה. נגזרו עליו 4 שנת מאסר.

אוזכרו מקרים נוספים בנסיבות דומות בהם נגזרו 4 שנות מאסר בכל אחד.

4. באשר לשיקום צוין שעסקין באדם עם שני מאסרים מותנים תלויים ועומדים נגדו ואין מקום לסטות מהמתחם שהוצע. כך ביקשה המדינה עונש ברף הגבוה של המתחם דהיינו 4 שנות מאסר שיופעל במצטבר ל- 12 חודשי מאסר על תנאי ובחופף לעונש על תנאי בהליך השני שצוין, מאסר על תנאי, ופיצויים לנפגעת העבירה.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

ג

5. הסניגור הזכיר שאין מדובר בשוד שבוצע בנסיבות מחמירות או שלווה בעבירה נוספת. נטען שהנסיבות היו קרובות לתקיפה לשם גניבה בלבד. נטען שהדבר סותר הנחייה פנימית של הפרקליטות ונטען שבעניין דנן המתלוננת נראית צעירה מכפי גילה.

6. באשר למדיניות הענישה נטען כי קיימת קשת רחבה מאוד של עונשים בנוגע לעבירת השוד והסניגור הפנה לפסיקה במסגרתה נפסקו מאסר בעבודות שירות ועד לעונש שלא יותר מ-18 חודשים (ע"פ 10296/06 חסן נ' מדינת ישראל, ע"פ 7543/13 גאלאללה נ' מדינת ישראל; ע"פ 2557/13 לזר נ' מדינת ישראל; ע"פ 2146/13 בן דלק נ' מדינת ישראל). נטען שמתחם הענישה ההולם נמצא בטווח שבין 6 חודשים עד 12 חודשי מאסר.

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען שלא ננקטה אלימות, לא היה תכנון מוקדם ובנוסף נטען שיש לתת משקל משמעותי להודאתו של הנאשם שחסך זמן שיפוטי יקר ולעובדה כי למתלוננת לא נגרם נזק פיסי וכי הטלפון הוחזר אליה.

8. בסופו של עניין צידד הסניגור בקביעת עונש הכולל לרבות התנאי, לתקופה של 18 חודשי מאסר בפועל.

9. הנאשם התנצל על ביצוע העבירה וצוין שהוא צריך לסיים את הליך הגמילה בבית הסוהר וצוין שהוא סובל הן מהתמכרות לסמים והן מבעיות נוספות בחיים וביקש לאפשר לו לבצע גמילה וצוין כי אין לו בית או משפחה התומכת

בו.

דין

10. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו: בטחון הציבור ושמירה על הקניין הפרטי. באשר לתכנון מוקדם נראה כי מדובר בביצוע עבירה מזדמנת וללא תכנון מיוחד. חלקו היחסי של הנאשם היה מוחלט. לא נגרם נזק פיסי למתלוננת ואולם, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו פסולות והוא ידע את הפסול במעשיו. לחומרה בנוסף, גילה של קרבן העבירה.

11. בהתחשב במדיניות הענישה שפורטה לעיל ובשיקולים הנוספים, נראה לי שבמקרה דנן מתחם הענישה ההולם נמצא בין 9 חודשים עד 3 שנות מאסר בפועל.

12. באשר לעונש בתוך המתחם יצוין שמדובר ברצידיביסיט שביצע את העבירה, כפי הנראה, כיוון שהוא מכור לסמים. לקולא, יצוינו ההודאה המוקדמת וגם גילו הצעיר של הנאשם שהוא כבן 26.

13. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו החל מיום 20.7.16 ועד היום.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה ויעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. המאסר על תנאי בן 12 חודשים שנפסק בת"פ 51010-02-14 יופעל במצטבר לעונש שלעיל.

ד. המאסר על תנאי בן 7 חודשים שנפסק בת"פ 15817-05-12 יופעל בחופף לעונש שלעיל.

ה. כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים.

ו. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 1,500 לתשלום עד ליום 1.4.17.

ז. כמו כן, לאור בקשת הנאשם לעבור הליך גמילה במסגרת מאסרו, הנני מפנה אותו לרשויות שב"ס בעניין זה על מנת שישקלו צרופו לתכנית גמילה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ז, 08 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט